

VĚŽNÍK

KOMPAS TŘEŠŤSKÉ FARNOSTI

SLOVO OTCE TOMÁŠE

Za život ve farnosti, předávání víry, není zodpovědný jen kněz, ale i ostatní farníci.

DORT

Přál bych si dort, který bude vypadat jako dino-sauří vejce,“ upírá na mě zraky Vojtíšek.

25. DUBNA 2010 / Č. 66

www.tre-fa.cz
redakce@tre-fa.cz

šéfredaktor

Ing. Vladislav Hynk (VH)

redakce

Mgr. Květa Zažímalová (KZ)
Lenka Mezerová (LM)

jazyková korektura

Mgr. Květa Zažímalová

typografická úprava

Mgr. David Zažímal

další autoři příspěvků

Mgr. Jan Zach (Jan)

tisk zajistil

adasdf

distribuce

Distribuci zajišťuje redakce
v počtu 200 výtisků.

adresa redakce

Sv. Čecha 1395, Třešť 589 01

kolportéři

redakce; Jiří a Tereza Staňkovi;
Jan a Jana Duchanovi;
Michael a Marie Bambulovi;
Hynkovi st., Hynkovi ml.
a kolportéři z bratrských farností

**Stanovisko redakce
se nemusí ztotožňovat
s obsahem zveřejněných
příspěvků.**

**Anonymní příspěvky
nezveřejňujeme!**

STR.	NÁZEV
3	..... slovo otce Tomáše
3	..... ze života farnosti
4	..... o službě nemocným a trpícím
5	..... rozhovor s ...
6	..... misionář Jan Med v Indii
6	..... neudělám si čas na modlitbu
7	..... díkůvzdání - mamince
7	..... matka a dítě
8	..... Jairo a poslední houska na krámě
12	..... Jan Nepomucký
13	..... lavičky
14	..... dort
15	..... o dětech
16	..... správné odpovědi postní soutěže
18	..... diář otce Tomáše
18	..... modlitba k Panně Marii
19	..... program Noc kostelů 2010
20	..... modlitba za národ
20	..... informace

Uzávěrka příštího čísla bude 20. června 2010!

NÁKLADY NA TOTO ČÍSLO ČINÍ 14,- Kč.

S LOVO OTCE TOMÁŠE

Milí farníci,

prožíváme velikonoční dobu, nejradostnější období v liturgickém roce. Padesát dní oslavujeme Kristovo vítězství nad smrtí a zpíváme slavné Aleluja (Chvalte Pána), které má být završeno Slavností Nanebevstoupení Páně a následně nato Ssláním Ducha Svátého (Boží hod svatodušní). Pán Ježíš dříve než odešel ke svému Otci do nebe, dal apoštolům misijní příkaz jít a hlásat evangelium do celého světa. Sliboval jim, že je vybaví mocí shůry, Pomocníkem, Přimlvcem, Duchem svatým, aby byli jeho svědky přede vším lidem. Tato slova byla určena všem a mají se naplnit i na nás. Každý dospělý biřmovaný křesťan má být svědkem Ježíšovým.

Podle sčítání lidu, které proběhlo ve všech kostelích 19. dubna 2009, nás stále rok od roku ubývá. Průměrný věk věřících navštěvujících bohoslužby v Třešti je 47 let a v Růženě 45 let. Účast na bohoslužbách v Třešti z celkového počtu obyvatel je 5%.

Za život ve farnosti, předávání víry, není zodpovědný jen kněz, ale i ostatní farníci. V dnešní době to vůbec není lehké, ale každý se svým způsobem může snažit. Jak již bylo zmíněno v minulých číslech Věžníku, třeštská farnost se zapojí do celorepublikového projektu Noc kostelů, která proběhne v pátek 28. 5. 2010. Vše začne v 18 hodin slavnostním vyzváněním zvonů z věží kostelů. Cílem této akce je otevřít kostely všem lidem a připravit v nich kulturní a duchovní program, který napomůže návštěvníkům poznat více kostely zblízka a také zažít v nich něco nevšedního, setkat se s tím, co nás přesahuje. To samozřejmě vyžaduje dobrou přípravu a jistě mnoho ochotných dobrovolníků z vašich řad, kterým není lhostejný život naší farnosti. V kostele vás chci začátkem května požádat o pomoc. Tato akce nestačí jenom být po organizační a přípravné stránce dobře zajištěná, ale je nezbytná i duchovní podpora modlitbou. Vás, kteří se nebudete moci aktivně zapojit do akce, moc prosím o modlitbu doma nebo přímo v kostele.

Myslím si, že Noc kostelů je dobrá pří-

ležitost jak nabídnout lidem vhodným a srozumitelným způsobem setkání s Bohem prostřednictvím umění, hudby, zážitku, modlitby. Byla by škoda toho nevyužít. Podle posledních zpráv je zapojeno více než 260 kostelů, klášterů, modliteben.

V neděli před samotnou akcí budeme slavit Slavnost Sslání Ducha svátého – Letnice, při které můžeme prosit o vylití darů Ducha svátého pro naši farnost. Jako Boží hod vánoční a velikonoční má svou vigílii, tak je možné slavit v sobotu večer svatodušní vigílii. Průběh je podobný jako u velikonoční. Skládá se ze 4 částí: lucernárium – žehnání ohně a zpěv Veni Lumen cordium, bohoslužba slova se čtyřmi starozákonními čteními a jedním novozákonním, obřad obnovování biřmovacích závazků a bohoslužba obětí. Bohoslužba začne ve 20:30 hodin v Třešti v kostele sv. Martina. Chtěl bych Vás pozvat a povzbudit k účasti na této slavnostní bohoslužbě, při níž můžeme zakusit to, co prožili Panna Maria a apoštolové ve večeřadle.

Mohu vám říci, že letos jsem byl velmi smutný z vaší malé účasti na obřadech Bílé soboty, které jsou nejdůležitější ze všech liturgií. Při ní přece slavíme podstatu křesťanské víry, Kristovo zmrtyvýchvstání, a obnovujeme své křestní závazky. Nemohu pochopit, že na Popeleční středu, kdy se začínáme připravovat postem a modlitbou na Velikonoce, je plný kostel lidí a na obřadech velikonočního tridua je sotva zaplněný kostel sv. Martina? Něco tu chybí, taková příprava není dotazena do konce a je to škoda.

otec Tomáš

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

KŘEST

Růžená: Zuzana Polednová

POHŘBY

Třešť: Marie Hávová
Vladislava Buláková

O SLUŽBĚ NEMOCNÝM A TRPÍCÍM

POHLED DO HISTORIE I DO SOUČASNOSTI

DOC. PHDR. THDR. TOMÁŠ HALÍK

V Bamberském kodexu z 8. století čteme slova benediktinského mnicha, lékaře: „Ochotně tedy z Boží milosti pomáhajte nemocným. Neboť cokoliv činíte pro trpící, činíte pro Krista Pána,

neboť on sám řekne na posledním soudu: Nemocen jsem byl a navštívili jste mne.“ A týž autor nepomine dodat: „Hled'te poznat léčivou moc bylin. Čtíte Hippokrata a Galéna!“

Po celá staletí pak kvete medicína pře-

devším v kláštorech. Také první lékaři v našich zemích byli kněží. Vznikající specializované nemocniční řády (jako johanité) a jejich řádová pravidla jsou velmi pozoruhodná. Nemocní jsou nazýváni „pány domu“ a řeholníci jejich služebníky. Řádové špitály se jmenují „útulek Boží“. Kristus, Boží Syn, navštívil v osobě nemocného špitál – služba nemocným zde není jen projevem lidského soucitu, humanity, nýbrž formou bohoslužby.

Povolání kněze, lékaře a soudce jsou prakticky ve všech kulturách – už daleko v předkřesťanských – považována za povolání posvátná. Dodnes je výkon těchto povolání vázán na složení slibu. Tato povolání vyžadují víc než jen lidské znalosti, zkušenosti a dovednosti. Předpokládají ryzost charakteru, mravní čistotu a vědomí odpovědnosti. Lékař v nemocném přijímá Krista a slouží mu.

Ve středu křesťanského pojetí medicíny nestojí osoba lékaře, nýbrž osoba nemocného. Nejen lékař spatřuje Krista v nemocném – i nemocný může a má rozeznat pečující lásku Kristovu ve službě lékaře v jeho osobnosti, utvářené podle nároků jeho povolání.

Ve svých modlitbách prosme o posilu všem, kteří slouží nemocným a trpícím – ať jsou to lékaři, ostatní zdravotníci, profesionální či dobrovolní nositelé pečovatelské a sociální služby, kteří se obětavě věnují starým, nemocným nebo postiženým ve svém okolí. Všem těmto obětavým lidem projevujeme úctu a podporu modlitbou. Svoji službou naplňují slova Pána Ježíše: „Cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.“

Prosme za všechny věřící, aby si byli vědomi léčivé moci modlitby a svátosti.

manželé Hrbkovi

R O Z H O V O R S ...

P. BOGDANEM SIKOROU

K rozhovoru pro toto číslo jsme přizvali P. ThLic. MUDr. Bogdana Sikoru, s nímž budeme 2. května slavít poutní mši svatou v kostele svaté Kateřiny Sienské.

1. Na začátek dovolte, abychom se zeptali, kde nyní působíte?

Místem mého působení je Provincie bratří minoritů v ČR. Máme celkem pět klášterů. V Praze, Jihlavě, Brně, Opavě a Krnově. Sidlem provincie je Brno. Často také přebývám v Jihlavě.

2. Na stránkách řádu minoritů v ČR jste uveden jako provinční ministr. Co tento titul znamená a v čem spočívá vaše poslání?

Ministr doslova znamená sluha, služebník nebo pomocník. Provinční ministr má usilovat v duchu bratrské lásky o to, aby bratři vedli život ve shodě s naší řeholí a konstitucemi a podíleli se na posvěcování a růstu Církve.

3. Co znamená OFMConv. za jménem minoritů?

OFMConv. je zkratkou názvu ORDO FRATRUM MINORUM CONVENTUALIUM, což v překladu znamená Řád bratří menších konventuálů. Tento řád založil sv. František z Assisi. Ze začátku jsme byli jen bratři menší, ale v důsledku reorganizace celé františkánské rodiny v 16. století jsme přijali označení konventuálové, jako ti, kdo bydlí společně v konventech.

4. Jste vystudovaný lékař. Jak dlouho jste se tomuto povolání věnoval? Můžete i dnes své lékařské znalosti uplatnit ve své pastoraci?

Celkem jsem pracoval jako lékař 14 let v oboru vnitřní lékařství. Během práce s pacienty jsem postupně přicházel k přesvědčení, že nestačí léčit jen tělo, protože každý pacient má také nesmrtelnou duši, která významně ovlivňuje jeho zdravotní stav. Můžeme to říci ale i obráceně, že tělo má také vliv na duši, a proto i poznatky z medicíny jsou takovým kamínkem do mozaiky, která nám dává vhled do druhého člověka.

5. Jaká byla Vaše cesta ke kněžství?

Tak to by bylo na dlouhé povídání. Pokud bych to chtěl shrnout stručně, pak bych řekl, že již v mládí jsem měl touhu pomáhat lidem. Tehdy jsem byl přesvědčen, že nejvíce udělám pro druhé, když jim budu nápomocen v získávání tělesného zdraví. Pán Bůh mi však ukázal, že mnohem větší hodnotou v životě člověka je duchovní zdraví a život věčný.

6. Čím Vás oslovil právě řád minoritů, že jste se stal jeho členem?

Byl to sv. František z Assisi a sv. Maximián Maria Kolbe. Na nich mě inspirovala jejich touha zcela se odevzdat Kristu a přivádět ostatní k poznání Boží lásky.

7. Dočetli jsme se o Vás, že také cestujete. Byl jste dokonce navštívit minoritské misionáře v Paraguaji. Čeká Vás v blízké době nějaká podobná cesta?

Služba bratřím je spojena s cestováním. V Paraguaji jsem byl u příležitosti Generálního shromáždění našeho řádu, které se konalo v Argentíně. Byl jsem rád, že jsem mohl na vlastní oči vidět, jak tam naši bratři pracují. Podmínky jsou tam dost náročné, a proto jsem byl hrdý na to, že právě naši bratři se této misie ujali. Pokud jde o mne, tak žádnou cestu neplánuji, ale nevím, jaké plány má se mnou Pán.

otec Tomáš - KZ -

„ Mnohem větší hodnotou v životě člověka je duchovní zdraví a život věčný. „

MISIONÁŘ JAN MED V INDIÍ

Misionář Jan Med stále posílá dopisy a je rád, že dostal pomocníka a sděluje, jak prožívá své dny. Dopisy jsou zprávou o jeho starostech, nejvíce o děti.

Lidmila Vokřínková

Drazí,

zdravím vás z misijní oblasti severovýchodní Indie. Je mi potěšením vyřídit vám díky a pozdravy od otce Jana Meda. Mám vás všechny ujistit o jeho modlitbách. Posílá vám mnoho pozdravů a vyprošuje vám pro rok 2010 mnoho Božího požehnání.

Otci Medovi se vede dobře, přestože si již každého nepamatuje a občas jen těžko skládá slova dohromady. Kvůli bolestem v kyčli se nemůže příliš hýbat. Permanentně se o něj starají dvě sestry.

Měl velkou radost, když slyšel mé vyprávění o jeho mateřské zemi. Líčil jsem mu své zážitky z České republiky a vzpomínky na setkání s vámi. Byl na vás opravdu hrdý. Medovina, svetr na zahřátí, obrázky České republiky, medaile, pe-

něžní pomoc, to vše mu vechno slzy do očí. Posílá velké objetí Jihlavě, jeho městu.

Vdítelně byl dojat a požádal mě, abych vám napsal. Bez přestání vypráví o touze pomoci mnohem více dětem, tak aby mohly dostat řádné vzdělání. Stále mu to leží na srdci. Kromě toho se stále snaží podporovat vzdělávání dívek, protože jen tak je podle něj možno vytvořit zdravou společnost. Vzdělaná žena bude vychovávat své děti dobře. S touto ideou v mysli otevřel v Don Bosco College Maram ubytovnu pro dívky-vysokoškoláčky. Pomohl dokončit jedno křídlo ubytovny, ve kterém momentálně bydlí 50 dívek. Doufá, že díky vaší velkorysosti bude moci dokončit zbytek, aby mohlo najít přístřeší celkem 100 dívek.

„Pán je dobrý a my jeho dobroty nikdy nemůžeme dosáhnout. Můžeme dobrého Pána alespoň napodobovat a podporovat díla lásky a dobročinnosti. Ať vám Pán žehná a podporuje vás. Jsem již starý a mám již jen přání jít do Otceva domu. Prosím vás, abyste vytrvali v dobrém díle pro misie i poté, až odejdu.“

Toto je zpráva, kterou vám mám od otce Meda vyřídit. Buďte si jisti našimi modlitbami za vás a vaše úmysly.

*Váš v Kristu
otec Samuel*

NEUDĚLÁM SI ČAS NA MODLITBU...

Máte občas pocit, že se ve zpovědnici trapně opakujete? Tak s tímhle bojuji vždy a mám s tím vnitřní problém, protože se to tak nějak táhne od dětství, kdy mi tehdejší zpovědník, k němuž jsem pravidelně měsíčně přicházela (bylo mi asi tak 12 let), sdělil, že si mohu své hříchy nahrát na „magneták“ a vždy to ve zpovědnici pustit. Velmi mě to tehdy zasáhlo. Měl pravdu...

Jedním z těch „magnetákových“ hříchů je to, že si nedokážu již řadu let udělat čas na modlitbu. Představuji si ji takovou tichou, usebranou, děkovnou... Ale bohužel se nedaří.

Tak opět tento svůj dluh vyznám...A čekám...Zpovědník se mě zeptal, jestli jsem vdaná, kolik mám dětí, jak jsou staré, co je

mým povoláním. Říkám, že někdy je ten denní program opravdu nabitý, všechny ty odchody a příchody ze školky, nákup, vaření, čtení s dětmi, kreslení, cvičení logopedie, uklízení, žehlení, praní... Občas mám pocit, že když lehám do postele, mám nohy na podlaze a už spím (ovšem ne na dlouho, protože padne 0:17 a v postýlce vedle mě postele vypuká noční aktivita).

A pak mi kněz říká: „A myslíte, že Pán Bůh chce, abyste třeba půlhodiny seděla a úporně se modlila? To rozhodně ne! Stačí, když vaší modlitbou bude váš život! Dělejte vše tak, abyste si mohla říct, byla to má modlitba. A můžete u toho občas v duchu jednou větou Bohu říct, aby vám pomohl, aby vaše děti chránil, aby vám odpustil, nebo to, co je pro vás v daný okamžik důležité. Jindy zase poděkujte, že něco vyšlo, že jste něco dobře zvládla.“

Tak se tedy pokusím...

- KZ -

DÍKŮVZDÁNÍ

- MAMINCE

Maminka, to slovo začínající písmenem M je od medu, sladké a voňavé. Voní jako medový perníček, který koupíte na pouti pro toho, koho máte rádi.

To voňavé srdíčko, které má v sobě med i nahořklé koření, je jako srdce maminky. Občas se směje a občas pláče, ale vždy je tu s Tebou.

***

Když je mi nejhůře,
začnu vzpomínat na Tvá slova útěchy,
na to, jak jsi ke mně vstávala,
když mě pokořila nemoc.
Jak jsi dokázala odhadnout každou křivdu,
kterou mi život přichystal,
a jak jsi se mnou prožívala mé první lásky.
Byla jsi tou nejlepší osobou,
které se mohu vždy svěřit
a vyplakat na rameno.
Škoda je, že dítětem není člověk delší dobu,
aby si užil tu možnost
schoulit se u Tebe v náručí
a nechat si šeptat ta nejsladší slovíčka,
která umí říkat pouze maminka.

***

Ať smích to byl, ať slzy
a hořké slovo k nim,
vždy ústa maminčina
přimkla se k ústům mým.
Všechno už odplynulo
jak nad střechami dým.

úryvek z básně Píseň, J. Seifert

Pro potěšení O. Hrbková

MATKA A DÍTĚ

V měsíci květnu oslavíme Svátek matek. O vztahu rodiče a dětí toho bylo mnoho napsáno i řečeno. Tak jedna ukáзка:

Jak to vnímá matka, jak dítě?

Je právě čas uložit Klárku do postele. Klárce jsou čtyři, nebo sedm, nebo třeba jedenáct let.

Matka - *Je skoro čas jít do postele, Klárko. Raději si už začni uklízet hračky!*

Dítě (pro sebe) - *Řekla „skoro“ - to znamená „ještě ne“.*

Matka - *Už uklízíš?*

Dítě (pro sebe) - *Ještě to není tak horké!*

Matka - *Víš, jak jsi pak ráno unavená, drahoušku...*

Dítě (pro sebe) - *Začíná mě přesvědčovat - to znamená, že má ze mě strach. Do rána je každopádně ještě daleko.*

Matka - *Tak Klárko, přece nebudeš dělat scény. Nebo ano?*

Dítě (pro sebe) - *Jo.*

Matka - *Víš co, já ti pomůžu ty panenky uklídit.*

Dítě (pro sebe) - *Prima! Máma si se mnou bude hrát!*

Matka - *No tak, dej ty hračky zpátky. Právě jsem je uklidila.*

Dítě (pro sebe) - *Chyt' si mě!*

Matka - *Klárko, chceš, abych se opravdu rozzlobila?*

Dítě (pro sebe) - *Ano! Je to vzrušující.*

Matka - *Jsi zlobivě, zlobivě dítě.*

Dítě (pro sebe) - *To si myslím, že jsem. Nevím proč, ale tyhle zápasy mě opravdu baví. Máma se mi při nich vždycky tak věnuje.*

*ukáзка z knihy
Proč jsou šťastné děti šťastné
vydal Portál*

- KZ -

JAIROS A POSLEDNÍ HOUSKA NA KRÁMĚ

APOKRYF O SOUSEDECH ŠŤASTNÉHO OTCE JAIROVY DCERY

„Hele, už jde zase kolem. A lidi je s ním zase víc... Housky a preclíky na cestu!!!“

„Kupte housky preclíky pro hladové poutníky!“

„Když se mluví, když se káže, hlad se u vás neukáže, když máš v kapse tuniky, dvě housky či preclíky!“

„Jistě, že jsou řádně posolené, tady máte čtyři, dostanu drachmu, děkuji a přijďte zas a mistrovi kupte, jistěže jsou dozlatova, kupte mu raději dva a tomu fousatému rybářovi, co jde s ním, taky dva, ať se na vás pak nekaboní... Rukulíbám milostpaní Salome, copak to bude? Šest preclíků... pět, šest, tady jsou, račte si pochutnat, a když mi dáte dvě drachmy, dostanete s úsměvem ještě tuhle dva preclíky se sezamem.“

Dav se pomalu protlačil uličkou, při jejímž ústí měl Jiftách stánek s pečivem. Jiftách byl baculatý a snědý jako z dobré mouky vypečený dalamánek. Teď, když prodal pěkných pár preclíků a před stánkem nepostával žádný zákazník, počítal buclatými prstíky utržené drachmy a pak je laskavě cvrnkal do váčku pověšeném na krku.

„No vidíš, Rabi, jaké požehnáníčko jsi mi přinesl, jenom chod' a kaž v Kafarnaum, jsi tu vítán...“ Mumlal si do hustých vousů krásně nakadeřených a jen malinko uprášených od mouky.

Barnabáš se zatím rozvaloval na jednom z poloprázdných pytlů za stánkem a okusoval stéblo třtiny, co chvíli vytáhl rozžvýkaný konec z pusy a prohlédl si ho, jakoby na něm bylo co vidět, a pak ho zase cucal a žvýkal, pomáhalo mu to k přemýšlení: „Už jsi ho někdy slyšel, toho Rabiho Ješúu?“

„Dva, tři... Já?! No vypadám snad na to, že mám čas se potloukat po ulicích a poslouchat kdekoho?!“ Jiftách vypadal dost dopáleně, dokonce bouchl měšcem o stůl. Těžko říct, jestli proto, že se mu popletlo počítání, anebo proto, že

se ho osobně dotkl dotaz toho povaleče Barnabáše.

„Já se, holečku, musím ohánět, abych uživil čtyři hladový krky doma, poplatil daně chrámu i císaři a ještě posunul živnost někam, aby se dala se ctí předat synovi. To není jako povalovat se na pytlí s moukou a žvejkat to shnilý stéblo. Ty si ho jdi poslechnout, povídá se, že prý volá chudý, tak to je šance pro tebe.“

Barnabáš se znovu zadíval na rozžvýkaný konec, pak ho zas chvíli žmoulal, když ho vyndal, zase se zeptal: „No, ale o tý mladý Jairový jsi slyšel, nebo ne?“

„Devadesát tři...jo, tak je to správně! Konečně jsem se dopočítal. Co povídáš? Jo o mladý Jairový, no slyšel jsem, slyšel, ale to víš, lidi toho napovídají... No říká se, že ji probudil, že už byla mrtvá. Nevím, kdoví, jak to bylo. Mrtvá bejt podle mě nemohla, protože pak by nemohla vstát a mluvit. To jsem jakživ nezažil.“

„No, ale vo to de, ne? Že by udělal zázrak, znamení, chápeš to?“

Jiftách se rozvalil na pultě stánku a vztyčeným tmavým baculatým ukazováčkem rytmicky kýval, když doprovázel, co nachýlená hlava s přimhouřeným levým okem mluvila:

„Podívej, já starýho Jaira znám moc dobře. Moc dobře na to, abych si dal *velikej* pozor na to, co z toho domu vzejde. Já tu rodinu mám *dost* přečtenou. Starej vždycky uměl bejt tam, kde se šustlo něco, z čeho mohlo něco *bejt*. Jakpak myslíš, že by se mohl stát představeným synagogy v dnešní době, prosím tě?! On neváhal nikdy pozdravit u vrbiček, a když bylo třeba, tu a tam cvrnknout penizkem, ačkoliv jinak byl dost škrť, aby dostal úřad. A nebylo to jenom představenství v synagóze, to je naprostá maličkost. Jenomže pro to jeho pinožení a snažení najednou kouká a je z něj dědek starej a má doma mladou ženskou a ta

ne a ne se zakulatit.“

„Jairova žena je hezká.“

Jiftách na Barnabáše pohlédl pohoršeně a úkosem: „Barnabáši, na Jairovku vůbec nepokukuj! Ale musím říct, že s určitě nebyl jedinej, kdo si všiml, že má dědek doma pěknou ženskou. No, nevím toho samosebou konec ani zvonec, jistý je, že se dědek Jairos modlil a modlil v synagóze nebo i v Chrámě v Jeruzalémě za potomstvo a žena se mu zatím doma ...zakulatila. Starej se z toho radostí málem pominul, ale fakt je, že se to pak už nezopakovalo, a tak zdravýmu selskýmu rozumu zůstává otázka, jestli Hospodin poženání jen tak ucvrknul, anebo...“

„Hele, do toho nikomu nic není a malá byla, teda je, jako když mámě z oka vypadne.“ Okřikl Barnabáš Jiftácha, který už začal nepokrytě roznášet klepy.

Ten zamával na obranu buclatýma rukama: „Nic mi do toho není, pouze jsem tím chtěl říct,“ zdůraznil konec svých slov Jiftách, „že mi jde o jistou věrohodnost celého případu „smrt Jairovy dcery“.“

„Jakou věrohodnost?“ zajímal se Barnabáš.

„No, že jako když se stane zázrak, dejme tomu, někomu jako je Jan Křtitel nebo některýmu z jeho učedníků, tak bych se nad tím zamyslel a řekl si, jestli on tím nechtěl Hospodin něco říct. Ale když se dozvím, že vstala z mrtvých Jairova dcera, mám se dost na pozoru, protože nechápu, proč zrovna skrze tuhleto rodinu by mi měl Hospodin něco vykládat?!“ Jiftách začal rudnout. „Hele, já nezapomenu, když se malá narodila, jak starej Jairos běhal v synagóze od jednoho ke druhému a volal: ‘Boží požehnání, navštívilo mě Boží požehnání, pohleďte, jak mi Bůh žehná!’ Bylo mi trapně za něj, choval se jako malý kluk. Já ti říkám: na trní se nesklízejí fíky a z hloží hrozny, tak to prostě není!“ Jiftách rozhodil rukama: „A proto prostě nevěřím, že se něco takového stalo!“

Barnabáš zase okusoval stéblo a po chvilce bylo slyšet, jak se hluboce zamyslel a usnul. I Jiftácha zmohlo slunce, které začalo stoupat nad hlavu a pálit čím dál víc, a protože dlouho nikdo nepřicházel koupit posledních několik housek pomalu tvrdnoucích na lavici, rozhodl se, že krámeček sbalí, když se náhle u nedaleké brá-

ny ozval lomoz a hluk, jako když prochází veliký zástup. Rabi z Nazareta se vracel stejnou cestou zpět. Šel zvolna v plátěné tunice z nebarvené látky, uprášený plášť, dlouhé vlasy a vousy. V úzké uličce musel procházet těsně kolem Jiftáchova stánku. Jedna, dvě ženy se hned vrhly na zbytky pečiva a Jiftáchovi zmizely z lavice nakonec všechny, až na jednu housku. Rabi se zastavil a podíval se na Jiftácha: „Pokoj s Tebou, Jiftáchu, synu Ámosův. Pečeš dobré preclíky, dnes bych rád zůstal s Tebou ve Tvém domě.“

Jiftách byl otázkou naprosto vyveden z míry, vlastně se dalo čekat, že když Rabimu zachutnají preclíky, že bude chtít okusit víc, hlavou

mu proletěly všechny jeho úžasné pokrmy, které doma dokáže péci a které by mistrovi dozajista velice chutnaly, když tu si všiml, že hned za mistrem stojí rozzařený stařík Jairos. Mrkal šibalskýma očima hned na něj a hned na Rabiho záda a Jiftácha najednou přešlo veškeré nadšení a povídá: „Jaká pocta, ale snad jindy, víš, nemám teď doma moc uklizeno a vůbec, já nejsem jako všichni tihle dobří lidé, jako Jairos a tak, snad někdy příště. Snad se neurazíš, Rabi, ale dnes to opravdu nejde.“

Rabi se neurazil, ale jen dlouze na Jiftácha pohlédl, kývl hlavou, jako když chápe, pokrčil rameny a řekl: „Pokoj s Tebou, Jiftáchu, synu Ámosův.“ Pak se vydal vpřed a celý zástup táhl zvolna za ním. Barnabáš, který se přitom probudil, se rychle oprášil, a ač ho nikdo nezval, rozběhl se za nimi.

Jiftách za povalečem zlostně mrsknul poslední kousek z pultu, začal balit stánek a bylo mu, jako by mu v krku seděla ta poslední zatrolená ztvrdlá houska.

Jan

inter

ance

JAN NEPOMUCKÝ

V nezapadlejších koutech světa, ale i v největších městských centrech, můžeme najít znamení jeho úcty. Jeho sochu uvidíme na procesích v jižním Tyrolsku, na mostě ve švýcarském Rheinau, ale i u bezvýznamného bavorského potoka. Na křestním listu Pabla Picassa, vystaveném v Málaze, najdeme jeho jméno. Ale nejenom v Evropě se s ním můžeme setkat. Například v nemocnici milosrdných bratří v Nazaretě je na zahradě jeho socha. Dále můžeme spatřit jeho obrazy a sochy v Japonsku nebo v Severní a Jižní Americe. A kdo je tím českým svatým, kterého zná celý svět? Je jím český kněz Jan Nepomucký.

O jeho první polovině života nevíme skoro nic, zato o druhé polovině života toho víme tolik, že by se z toho dal napsat deník. Jan se narodil někdy po roce 1340 otci Welfinovi v trhové vesnici Pomuku. Jeho otec byl zřejmě německého původu a ve své obci byl rychtářem. O jeho matce nevíme, ani jak se jmenovala, protože Jan uměl velmi dobře česky, předpokládá se, že byla Češka. O jeho vzdělání nevíme nic, jenom to, že bylo dobré. Proto se předpokládá, že ho získal v nedalekém klášteře.

První zmínka o jeho životě je až z roku 1369, tedy zhruba v jeho třiceti letech. V tomto roce byl Jan uveden do úřadu veřejného notáře, který spadal pod arcibiskupa. Ve svém úřadě byl velmi pečlivý. Prostřídal několik míst v arcibiskupských úřadech a seznámil se s arcidiecézí. Jeho znalost arcidiecéze byla neobyčejná, v letech 1373 – 1381 vedl knihu, do níž skoro každý den zapisoval všechna jednání vedená v úřadě generálních vikářů. V zápisech se dočteme o personálním obsazování far a kostelů, o majetkové agendě, o přestupcích nejen disciplinárních ale i morálních.

O jeho teologických studiích nevíme nic, ani není známo, kdy byl vysvěcen. O jeho kněžské dráze se dozvídáme v roce 1380, kdy se stal farářem u sv. Havla na Starém Městě pražském. Ale o jeho působení na faře toho opět moc nevíme, jenom že nebyl dobrý kazatel a že měl precizní soupis inventáře kostela, který měl být na každé faře, ve skutečnosti to byla výjimka. Jeho hlavním zájmem bylo studium práv na Karlově

univerzitě. Získal zde bakalářský titul, ovšem další studia univerzita v té době neumožňovala. Nedlouho potom byl přesunut ke svatému Jilji.

Jeho snahy o další studium přetrvávaly a s pomocí arcibiskupa šel studovat do Padovy, kde získal titul doktora práv. Byl zde pět let a v roce 1386 byl studenty a učiteli zvolen jedním ze dvou rektorů. To byla velká pocta, protože ze své funkce zasahoval i do dění ve městě.

Po návratu do Čech byl jmenován kanovníkem na Vyšehradě a povolán mezi deset arcijáhnu pražské diecéze. Arcijáhenský úřad byl právní úřad diecéze. V té době se pozice církve a krále začaly rozcházet. Syn Karla IV., Václav IV., vedl spory s arcibiskupem a vnucoval mu nevhodné lidi, kteří byli mravně zkažení, ale stáli při králi. Arcibiskup měl malý manévrovací prostor, protože v církvi se naplno rozhořel rozkol a král vyhrožoval papeži, že jestli zasáhne, uzná vzdoropapeže. I když král měl velikou moc nad rozhodováním o věcech církevních, například o obsazování far, nemohl si dovolit porušovat církevní zákony. A to byl asi jeden z důvodů, proč arcibiskup Jana povolal za svého nejbližšího spolupracovníka na místo generálního vikáře. Hned po nástupu do funkce musí řešit teologické otázky, které nastínil Matěj z Janova. Jan byl znám z předchozího působení, že dokáže narovnat spory mimosoudní cestou.

Ovšem hlavním sporem té doby bylo rozdělení moci církevní a světské. Protože Jan byl velmi dobrý právník, tak u krále budil čím dál větší nelibost, až ho to stálo život. Snahou Václava bylo podrobení církevní moci autoritě královské. Tlačil na arcibiskupa, jak to šlo, včetně plenění jeho statků. Papež měl své problémy s rozkošem v církvi, tak neměl arcibiskup žádnou oporu. Václavův plán byl vytvořit novou diecézi a oslabit pražskou. Opřít se o nového biskupa a Jenštejna z Prahy vyhnat.

Nové biskupství muselo mít nemalý majetkový základ. Královští rádci vymysleli, že vhodně položený klášter přemění na biskupství. Nejpříhodnějším se zdál klášter v Kladrubech, kde opat byl před smrtí. Takže i doba se zdála příhodná. Ovšem Jenštejn věděl, co Václav zamýš-

lí. A tak stejně jako král střežil okamžik, kdy opat zemře, aby si tam dosadil svého člověka. Pohotovější byla církev. Než se král dozvěděl o opatově smrti, byl zvolen nový opat a potvrzen pražskou konzistorií. Král běsnil. Nejenom kvůli opatovi, ale protože chtěl vyhlásit milostivé léto, jehož centrum nemělo být v katedrále, ale na Vyšehradě. Tak nechal přečíst bulu o milostivém létu a zahájil ho bez arcibiskupa.

Václav přemluvil v létě 1393 Jenštejna, aby se s ním sešel a jednal. Při jednání oba sokové rychle ztratili klid, a když Jenštejn promluvil ke králi, Václav vybuchl. Nechal pozatýkal preláty, kteří byli s arcibiskupem. Po záhadném výsledku některé propustil, když mu odpřisáhlí věrnost, ale Jan to neudělal. Tak ho nechal mučit. Když viděl, že Jan nechce promluvit, sám se chopil mučících nástrojů a začal ho mučit. Ovšem Jan měl chatrné zdraví a krátce po začátku mučení omdlel a poté i zemřel. Smrt generálního vikáře se nedala utajit, proto přikázal tajně ho hodit z mostu do Vltavy. Jenomže díky milostivému létu a davu poutníků se z Prahy do celé země rychle rozneslo, že král nechal zabít generálního vikáře. Král rychle poznával, že smrt Janova není šťastným krokem, a proto se stáhl do ústraní.

Pár let poté je v Kostnici upálen Jan Hus a země se dostává do chaosu, při kterém umírají tisíce lidí, a na Jana se zapomíná. Až rekatolizační úsilí pobělohorské doby se snaží ukázat, že Čechy byly katolické. Měly-li se Čechy rehabilitovat, musely vydat nového světce. A Jan se ukázal jako vhodná osoba, protože jeho život skončil dříve, než začaly husitské rebélie.

Ale jeho svatořečení nebylo lehké. Proti byli hlavně němečtí jezuité a sbírání materiálů bylo těžké. Když už to vypadalo, že svatořečení nebude, byla odkryta jeho hrobka a z jeho lebky vypadla ohebná načervenalá měkká část, která se velmi podobala jazyku. Spor se rychle obrátil ve prospěch svatořečení. S barokní okázalostí byl 19. března 1729 Jan Nepomucký vyhlášen svatým pro mučednickou smrt při zachování svátostného tajemství zpovědi.

Díky neznalosti pramenů, které se objevily nedávno, ožívá Jan Nepomucký jako barokní světec. A jeho příběh je posunut do skutečného života.

Josef Kolba

V r. 2006 byly naším městem pořízeny lavičky na hlavních prostranstvích, což bylo občasny kladně hodnoceno. Napsala jsem o tom článek do Našeho města. Doposud však se chování hlavně některé mládeže změnilo jen málo. Hlavně po dopoledním vyučování některé skupiny stále sedají bezohledně, nechťejí pamatovat na to, že mají v pořádku sloužit všem, nejen na náměstí a autobusovém nádraží. Kéž by od takových nepřístojností upustili. Též lavička ve Fritzově ulici byla v letošní zimě poničena...

**„KÉŽ LAVIČKO, KÉŽ BYS PROMLUVILA“
...ZPÍVÁ SE VE ZNÁMÉ PÍSNĚ...**

A co kdyby promluvíly lavičky v našem městě – na náměstí, u kostela sv. Kateriny Sienkové, před Vývojem, na hřbitově, v naší ulici atd.? Co vidíme?

Ovšem – někteří občané chodí nevíškově kolem, aniž by se „namáhali“ napomenout nevychovanou mládež, která opakovaně sedá na opěradla laviček a dává nohy na sedadla. Stalo se to, od té doby co byly pořízeny, „módou“ jen v našem městě?

Jsmo rádi, že město pořídilo tyto kvalitní lavičky. Lidé zdejší, ale i z okolí, kteří k nám přijíždějí, si potřebují odpočinout, ať už čekáním k odjezdu autobusem apod. - jak se mohou klidně posadit? Občané, kterým to není lhostejné, i ostatní by se měli „probudit“ a tento nešvar nepřehlížet. Kdykoliv chlapec nebo dívka uvidím, vždy klidně je oslovím: „*Promiň, ale lavičky jsou nákladně obnovené...*“ a obyčejně chlapec či dívka poslechne a zahanbeně si toto neslušnost uvědomí. Zatím se mi nestalo, že by byl některý z nich „zlý“ a neuposlechl této výzvy a doufám, že si podruhé sedne normálně. Jen jednou mi jedna dívka rekla: „*Na to není zákon.*“ A minulý týden další, že lavička je stejně špinavá, takže tak bude sedět – až po delším váhání odešla.

Lidmila Vokřínková

DORT

S jarem do našich domovů přichází mnoho nového, krásného a svěžího. K nám domů přichází ještě nepočítaně narozenin a svátků. Ti, co se nejmenují Jiří, Vojtěch a Jaroslav, se zase v dubnu narodili. Někdo, jako třeba můj manžel, si vybere všechno naráz, takže je příprav opravdu hodně. Myslím, že jsem jediná, která na jaře nic nemá a tak to chystá. Nacpat několik víkendových oslav do jednoho měsíce je dost složité, zvlášť když Velikonoce si svůj díl už zabraly.

Myslím, že v každé rodině se oslavy prožívají přibližně stejně a tak asi maminky ví, o čem mluvíme.

„Přál bych si dort, který bude vypadat jako dinosauří vejce,“ upírá na mě zraky Vojtišek. V hlavě se mi rodí představa receptu: piškoty, smetanu a nějaký krém splácám v jednu nepečenou hroudu, jako když dělám sekanou. Nejsem cukrářka.

„Tak jo,“ usměje se na Vojtiška. „Dobře, když si to přeješ, dostaneš vejce.“

Mám radost, že to klapne, protože tohle

zvládnu. Určitě se to povede! Co by se taky nepovedlo na sladký hroudě? Už to vidím na talíři.

Druhý den se mu to ale rozleželo v hlavě. Možná to není tak zábavné, jak myslel. Mnohem zajímavější by bylo kdyby...

„Maminko, mohl bych mít za dort *Tyranosaura*? Chtěl bych *Tyranosaura*.“ Ztuhl mi úsměv a vařečka, kterou jsem míchala polévku, zůstala nehybně v hrnci.

„*Tyranosaura*? Vojto, to nepůjde. *Tyranosaura* fakt neumím.“

Zamyslel se. Poklesl mu úsměv. Viděla jsem, že je to těžké nemít svoji vysněnou sladkou potvoru místo dortu. Rozumím mu. Smutně se sklopenou hlavou zašeptal: „*No jo, tak mi teda udělej Alosaura, prosím!*“ A odešel.

Spolkla jsem slinu. No, to bych mohla! To už by fakt šlo. *Tyranosaura* neuplácám. Ale *Alosaurus*? To už je v pohodě. Ten je mnohem jednodušší!

Nic jsem na to neříkala. Co také říct, když ani nevím, čím se jeden od druhého liší?

Ovšem stačil malý zlomový okamžik, aby si s Honzikem a jeho hlavou plnou nápadů vše rozmyslel. Po zhlédnutí *Pirátů z Karibiku* přišel na to, že chce místo dinoparku Černou perlu.

„Mami, může být na dortu moře s lodí?“

„Vlastně, proč ne...“

Byla jsem docela ráda a líbilo se mi to.

Zakoupila jsem modré potravinářské barvivo a chtěla, nadšená, pořídit malý koráb na hrani v hračkářství.

Položím ho totiž na modrou želatinu, kterou bude politý obyčejný kulatý piškotový nepečený dort. DOKONALÝ A HLAVNĚ JEDNODUCHÝ! Zní to jako heslo z katalogu Ikey, kterého je potřeba se přidržet. Ještě zbývá říct: „*Váš domov, vaše pravidla!*“

Nic takového jsem ale nesehnala a tak jsem koupila jedlý papír na plachty a tyčinky na stožáry. Bude to vrchol mého umu. Kašlu na hesla. Upeču ten koráb!!!

Možná si myslíte, že maminky na mateřské nemají co dělat. Správně. Dnes si to také myslím. A je to skvělý pocit, dovolit si taky ně-

kdy myslet, že nemám co na práci. Lítám po měs-
tě, připravuji oslavu, pečů pirátskou loď a baví mě
to. Jistě, jinak bych to nedělala.

Želatina na dortu vypadá sice jako in-
koust a loď jako po ztroskotání. Poleva teče,
plachty padají, ale při troše fantazie by mohly děti
pochopit, o co jde, a výsledek by je mohl uspokojit.
Jurovi sice připadá, že správná pirátská loď by
měla mít ještě děla, ale přece se nenechám vyko-
lejit.

Zatímco dort tuhne v ledničce, kluci
hrají svoji oblíbenou hru „Zabij mě!“ . Tátinec se
přidává, u toho přece nemůže chybět, takže teď už
po nich nemůžu řvát. Někdo zkrátka má to štěstí
a už nikdy nedospěje. Kristýnka, oblečená do
„pupíkovýho“ trička a bokový sukně v barvě, kte-
rá mi připomíná ibalgin, si mě prohlédla od hlavy
až k patě a zeptala se mě zoufalým hlasem, jest-
li to, co mám na sobě na oslavu, myslím jako váž-
ně. Zůstala jsem na ni zírat s otevřenou pusou a s
myšlenkou: Kdy tak rychle vyrostla? Bylo to vče-
ra, když se zavřela pod postel se slovy, že bude
raději v rakvi než psát úlohu z mužských vzorů, a
nebo to bylo tenkrát, když si rozbila koleno na tří-
kolce?

Musela jsem uznat, že má pravdu. A že
tyhle kalhoty fakt podle jejích slov nejsou IN.

Pečení dortu je moje osobní modlitba.
Zastavíme okamžik? A nebo ne? Kdo to dokáže?
Fotka? Možná. Pak je ten okamžik věčný. Jen ča-
sem a léty trochu zažloutlý.

„Vidíš, Vojtišku, tady je to trochu křivý,
jak do té lodi střelil nepřítel.“

„Ach, děkuji maminko!“

Honzík mu zatím šeptá do ucha, že by
bylo docela zajímavý, kdyby ten nepřítel byla
Verča. A že loď by klidně mohla střelit i bez děl.

Verunka se ale rozhodla pro úplně jiný
druh zábavy, a to prozkoumat každý kousíček
dortu rukama, protože v moři by mohl být někde
třeba žralok.

Vojta svůj dort zbožňuje, směje se do
foťáku, jí loď a na zádech má přitom novou ak-
tovku.

Kolik jsem těch dortů už udělala? Osm?
Dvanáct? Dvacet? Nevím...

Život našich dětí se peče a jí pod ruka-
ma. Trochu mě to děsí.

„Nemohl bys to, Pane Bože, zastavit?“

ptám se nahoru. „Proč mají vyrůst? Tohle všech-
no zmizí, odejdou...“

Do hlavy mi někdo poslal myšlenku,
kterou jsem si kdysi napsala do deníčku, od liba-
nonského básníka Chalíla Džibrána, o tom: ... „že
jsme luky, z nichž jsou naše děti vystřeleny jako
živé šípy. „Lučištník“ vidí na stezce terč a napíná
nás, aby jeho šípy letěly rychle a daleko.“

„A co já?“ ptám se sobecky.

„Co tvůj, za pár let osamělý, luk,
Pane?“ Smrkám do papírového kapesníku a za-
tlačuji vodu z očí, protože mě, nevím proč, najed-
nou chytlá rýma.

„Miluji svůj pevný luk a držím ho ve
svých rukou...“ přišla mi odpověď.

Markéta Kartáková

O DĚTECH

...A On pravil:

*Vaše děti nejsou vašimi dětmi. Jsou
syny a dcerami Života toužícího po sobě sa-
mém. Přicházejí skrze vás, ale ne od vás. A
třebaže jsou s námi, přece nám nepatří.*

*Můžete jim dát svou lásku, ne však
své myšlenky, neboť ony mají své vlastní
myšlenky. Můžete dát domov jejich tělům, ne
s však jejich duším, neboť jejich duše přebý-
vají v domově zítřka, který vy nemůžete na-
vštívit dokonce ani ve svých snech. Můžete
se snažit být jako ony, nepokoušejte se však
učinit je podobné sobě. Neboť život nekráčí
zpět a nezastavuje se u věčejška. Jste luky,
z nichž jsou vaše děti vystřelovány jako živé
šípy. Lučištník vidí na stezce nekonečna terč
a napíná nás svou silou, aby jeho šípy letě-
ly rychle a daleko. Ať napínání rukou Lučiš-
tníka je pro vás radostí. Neboť jak miluje šíp,
který letí, tak miluje také luk, který je pevný.*

*z knihy libanonského básníka
Chalíla Džibrána Prorok*

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI

POSTNÍ SOUTĚŽE

1. neděle postní 2010

1. Kdy začal rok kněžní a při jaké příležitosti jej papež Benedikt XVI. vyhlásil? **Na Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova; 150 let od smrti sv. Jana Maria Vianneye**

2. Který kmen ve Starém zákoně byl vybrán Bohem ke kněžské službě: **b) kmen Levi**

3. Jak se jmenoval první starozákonní kněz? **Áron**

4. Kdo jako první postavil chrám v Jeruzalémě? **Šalamoun**

5. Z jakého třídy pocházel otec Jana Křtitele kněz Zachariáš? **Abiova třída**

6. Co bylo uloženo v arše úmluvy? **Desatero Božích přikázání**

7. Který kněz SZ je křesťanskou tradicí považován za předobraz kněžství Ježíše Krista?

Co znamená jeho jméno? (náповěda list Židům) **Melchisedech, král pokoje**

Doplň citát z listu Židům: **Ty jsi kněz podle řádu Melchisedechova.**

8. Jak se uděluje svěcení, jak se předává moc Ducha sv.? (náповěda Katechismus) **vkládá-**

ním rukou a modlitbou biskupa

2. neděle postní 2010

1. Vymenuj 4 velké proroky a 12 malých proroků (jsou to knihy v Bibli): **Izaiáš, Jeremiáš, Ezechiel, Daniel; Ozeáš, Joel, Ámos, Jonáš, Abdiáš, Micheáš, Náhum, Abakuk, Sofoniáš, Zachariáš, Malachiáš**

2. Jak se jmenoval prorok, který žil v době krále Davida. (5 písmen) **Náman**

3. Co znamená v překladu jméno Mojžíš a proč ho tak nazvala dcera faraona? **Vytahující; protože ho vytáhla z vody**

4. Jakým jménem se Bůh představil Mojžíšovi, jakým způsobem a kde se mu zjevil? **Jsem, který Jsem; v hořícím keři, na Sinaji**

5. Jak dlouho byli Izraelité v Egyptě než odešli do Zaslíbené země? (najdeš v knize Exodus) **a) 430 let**

6. Kdo dovedl Izraelský lid do zaslíbené země a jak se jmenovalo město v zaslíbené zemi, které získali Izraelité bez boje tím, že kněží obešli město s archou úmluvy a po 7 dnech se hradby města zhroutily? (náповěda: Je to nejstarší město na světě a nejnižší položené) V tomto městě žil také vrchní celník a velký boháč malé postavy, který se na základě setkání s Ježíšem obrátil, víš jak se jmenoval? **Jozue, Jericho, Zacheus**

7. Kolikrát volal Samuela Hospodin v chrámě? Kdo mu pomohl rozlišit, že se jedná o hlas Boha a co mu poradil? (najdeš v knize Samuelově) **Třikrát, kněz Eli**

8. Koho Samuel pomazal za krále? **Saula a Davida**

9. Petr, Jakub a Jan byli svědky tří událostí, kde nebyli ostatní apoštolové. Které to jsou? **Vzkříšení dcery Jairovy; proměnění na hoře Tábor, modlitba v Getsemanech**

3. neděle postní 2010

1. Kolikrát Pán Ježíš předpovídal apoštolům své utrpení? **Najdi odkaz. třikrát**

2. Doplň Ježíšovu řeč. „Toto pokolení je zlé. Hledá znamení, ale jiné znamení jim dáno nebude než znamení **Jonášovo**.“ Zamysli se, co tím chtěl Pán Ježíš říci.

3. Kolik synů měl Jákob a kterého z nich měl nejraději? Dokázal vykládat sny a pak byl správcem egyptské země. **12 synů, Josefa**

4. Který z velkých proroků byl vhozen do lví jámy? **Daniel**

5. Proč byli hozeni tři mladíci do ohnivé pece králem Nabukadnesarem, jak se jmenovali? (kniha proroka Daniela) **Nechtěli se poklonit zlaté soše, Šadrach, Abed-nego, Mešek**

6. Bůh poslal na Izraelity jedovaté hady kvůli reptání. Co zachránilo uštknutého Izraelitu před smrtí? (kniha Numeri) **pohled na měděného hada**

7. Jak nazval místo Abrahám, kde obětoval svého syna Izáka? Co slíbil Bůh Abrahámovi? **Hospodin vidí; slíbil veliké potomstvo jako hvězd na nebi a jako písku na mořském břehu**

4. neděle postní 2010

1. Jakou odměnu smluvil hospodář s dělníky, které najal na svou vinici? **a) jeden denár**

2. Co odpověděl první syn, když ho otec poslal pracovat na vinici? **b) „Mně se nechce“, ale potom toho litoval a přece šel.** (Matoušovo evangelium)

3. Z které hory spatřil Mojžíš zaslíbenou zem? **Nebo**

4. Odkud a kam vedla cesta, na níž se odehrává příběh o milosrdném Samařanovi? **z Jeruzaléma do Jericha**

5. Na kterém stromě Ježíš nenašel plody a nechal je uschnout? **figovník**

6. Kolik let se podle slov židů stavěl jeruzalémský chrám? **46 let**

7. Ježíš řekl: „Kde jsou dva nebo tři shromáždění ve jménu mém...“ **b) ...tam jsem já uprostřed nich.**

5. neděle postní 2010

1. Co řekl Ježíš hluchoněmému? **c) Efatha**

2. Jaký byl první Ježíšův zázrak? **pro-**

měnění vody ve víno v Káně Galilejské

3. Jeden z uvedených čtyř mužů byl vystaven nebezpečí, že se stane prvním mučedníkem pro Krista. **Lazar**

4. Který název nepatří do následující skupiny a proč? **Cesarea – je město v Judsku**

5. Koho vzkřísil Ježíš k životu? Napiš jejich jména. **Lazara, Jairovu dceru a syna naimské vdovy**

6. Kolik je božských ctností a které to jsou? **Tři; víra, naděje, láska**

7. Jakou přezdívku měli Jakub a Jan? **synové hromu, kvůli své povaze a horlivosti**

8. Kolik ryb ulovili učedníci na Ježíšův příkaz po jeho zmrtvýchvstání? **153**

9. Jak početné bylo stádo vepřů, které nechal Ježíš utonout v Genezaretském jezeře? **2000**

Května neděle 2010

1. Jakými řečmi byl napsán nápis na kříži: Ježíš Nazaretský židovský král? **hebrejsky, latinsky a řecky**

2. Komu patřil hrob, do kterého Ježíše položili a třetího dne z něj vstal z mrtvých? **Josefovi z Arimatie**

3. Najdi v evangeliích 7 posledních vět Pána Ježíše, které vyslovil z kříže?

- **Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí.**

- **Amen, pravím ti, dnes budeš se mnou v ráji.**

- **Ženo, hle tvůj syn.**

- **Hle, tvá matka.**

- **Žízním.**

- **Bože můj, proč si mě opustil?**

- **Dokonáno jest.**

- **Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha.**

4. V kolik hodin nastala tma a v kolik hodin zemřel Ježíš na kříži? **Když bylo poledne, nastala tma po celé zemi až do tří hodin.**

5. Kdo pronesl tuto větu: „Je pro vás lépe, když jeden člověk umře za lid, než aby zahynul celý národ.“ (Janovo evang.) **Kaifáš**

6. Za kolik stříbrných byl Ježíš Jidášem zrazen? **30 stříbrných**

7. Komu z lidí se Ježíš zmrtvýchvstalý zjevil jako první? **U Mt 28,9 ženám; u Mk Marii Magdaléně**

DIÁŘ OTCE TOMÁŠE

- 30.4. táborák po mši sv. Kateřiny za doprovodu
(svatojakubská noc) muzikantů
- 2.5. 08:00 mše sv. - Růžená 10:45 Kostelec - poutní mše svatá
10:00 pouť ke sv. Kateřině Sienské 8.6. Křtiny - den za posvěcení kněží
v Třešti - slavná poutní mše
svatá (hlavní celebrant a
kazatel provinciál minoritů
P. ThLic. MUDr. Bogdan
Sikora)
- 18:00 poutní mše svatá 11.6. Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova
- 8.5. 18:00 farní pouť autobusem do výlet mládeže z jihlavského
Slavkovic u Nového Města děkanství na Montserrat
na Moravě k Božimu u Cizkrajova
milosrdenství 18:45 Růžená - mše sv. s nedělní
platností
- 12.5. 19:00 setkání rodičů dětí před poutní mše sv. v Třešti
prvním svatým přijímáním ke sv. Antonínovi
- 24.6. 24.6. 10:00 táborák po mši sv. v Růženě
na zakončení školního roku
- 25.6. 25.6. 10:00 táborák po mši sv. v Třešti na
zakončení školního roku
- 26.6. 26.6. Hodice - mše sv. s nedělní platností
- 13.5. Slavnost Nanebevstoupení Páně**
- 16:30 Růžená
18:00 Třešť
- 15.5. 14:00 Dvorce - žehnání obecního
praporu
- 16.5. 11:30 Dvorce - poutní mše sv.
ke sv. Janu Nepomuckému
- 20.5. 19:00 Třešť - koncert ženského
pěveckého sboru Cecilia
Cecilie
- 22.5. 20:00 Svatodušní vigilie
- 23.5. Slavnost Sslání Ducha Svatého**
- 28.5. 16:00-24:00 Noc kostelů
- 29.5. 10:00 Hodice - žehnání kříže
14:00 Třešť - zpověď dětí před
prvním sv. přijímáním
- 30.5. Slavnost Nejsvětější Trojice**
- 08:00 Růžená
10:00 Třešť- první sv. přijímání dětí
- 5.6. 18:00 Růžená - mše sv. ze Slavnos-
ti Těla a Krve Páně
- 6.6. Slavnost Těla a Krve Páně**
- 08:00 Třešť - slavná mše sv. s prů-
vodem městem do kostela sv.

MODLITBA K PANNĚ MARIÍ

Maria, Matko Boží, uchovej mi srdce dítěte, čisté a průzračné jako horský pramen. Vypros mi srdce prosté, které v sobě neživí smutek a hořkost. Srdce velkorysé v dávání a něžné v soucitu. Srdce věrné a velkodušně, které nezapomíná na žádné dobro a nemyslí na pomstu, na žádné zlo.

Učiň mé srdce tiché a pokorné, milující bez výhrady, ochotné ztratit se před Tvým Synem v srdci druhého. Srdce velkorysé a nezdolné, které žádá nevděčnost neuzavře a žádná lhostejnost neunaví. Srdce, které trápí jen touha po slávě Ježíše Krista. Srdce zraněné jeho láskou, srdce, jehož rána nenalezne vyléčení jinde než v nebi...

/sestry trapistky/

*pro Věžník
Lidmila Vokřínková*

Program Noc kostelů 2010

Farní kostel sv. Martina, Třešť

- 18:00-24:00 **Občerstvení a posezení u kávy, čaje** v konírně na faře; prezentace fotografií čím a jak žije farnost
- 18:00-23:30 **Pozvání k setkání s vírou, nadějí a láskou** - možnost přijetí osobního kněžského požehnání, rozhovoru o víře během celého programu
- 18:00-18:30 **„Kašpárek“** - divadelní představení v podání skupiny Hebrix na farním dvoře
- 18:40-19:00 **Co se nosí** - přehlídka bohoslužebného oblečení s komentářem
- 19:00-19:30 **Prohlídka kostela s průvodcem spojená s ochutnávkou mešního vína**
- 20:00-20:30 **Varhanní koncert** - hraje MUDr. Tomáš Snížek
- 20:40-21:00 **Co se nosí** - přehlídka bohoslužebného oblečení s komentářem
- 21:00-21:30 **Prohlídka kostela s průvodcem spojená s ochutnávkou mešního vína**
- 22:00-22:40 **Meditativní zpěvy a modlitba při svíčkách**
- 23:00-23:30 **Varhanní koncert** hraje MUDr. Tomáš Snížek
- 23:50-24:00 **Kompletář** každodenní modlitba před spaním nejen kněží a řeholníků

Filiální kostel sv. Kateřiny Sienské, Třešť

- 16:00-18:00 **Kdo si hraje, nezlobí** - program pro děti před kostelem (zpívání, bubnování, stavba chrámu z kostek, výtvarné činnosti, prohlídka kostela)
- 18:00-18:30 **Prohlídka kostela s průvodcem spojená s ochutnávkou mešního vína**
- 19:00-19:30 **Koncert třešťského ženského pěveckého sboru Cecílie** Cecílie; duchovní skladby
- 20:00-20:30 **Prohlídka kostela s průvodcem spojená s ochutnávkou mešního vína**
- 21:00-21:45 **Kdo zpívá, dvakrát se modlí** - koncert skupiny Labyrint pod vedením Mgr. Květy Zažimalové
- 22:00-22:30 **Vyznání** - autorské čtení duchovních básní Mgr. Františka Bukvaje
- 23:00-24:00 **Gregoriánský chorál při svíčkách** reprodukováná hudba

Synagoga - Modlitebna československé církve husitské

- 18:00, 19:00, 21:00, 22:00 **Prohlídka s průvodcem**
- 18:00-24:00 **Ruční opisování Bible v rámci celosvětového projektu „Národy světa píší Bibli“**

JEDEN DEN NA PETROVĚ

Biskupství brněnské – katechetické centrum připravilo pro děti z náboženství (1.- 9. třída ZŠ) bohatý program k Roku kněží v Brně na Petrově. Akce se uskuteční ve čtvrtek 20.5. 2010 od 9 do cca 15 hodin. Na programu bude mše svatá s otcem biskupem, tématicky zaměřené hry na různých stanovištích v areálu Petrova, malé divadelní představení o životě kněze a další. Z Třešně pojedeme autobusem v 6:30hod., cena za autobus bude 150,- Kč.

**Motto: „Uviděl ho a byl pohnut soucitem.“
(Lk 10,33)**

Ve **středu 7.7.** bude od 12.00 hodin do 21:30 probíhat registrace v pavilónu F v areálu výstaviště BVV a od 19.00 - 21.00 mše sv. v katedrále na Petrově (biskup Vojtěch Cikrle).

Během čtvrtka 8.7. až neděle 11.7. bude hlavní program probíhat v pavilónu F v areálu výstaviště BVV.

Mezi přednášejícími budou např. P. Jacques Philippe, P. Vojtěch Kodet, P. Bogdan Stepien, P. Tomáš Holub, P. Aleš Opatrný. Bližší informace včetně aktuálního programu celé konference naleznete na oficiálních stránkách <http://konference.cho.cz>.

MODLITBA ZA NÁROD

Otec arcibiskup Mons. Jan Graubner vyzývá všechny, aby se zapojili do modlitby za národ a jeho představitele:

Draží bratři a sestry, všechny vás vyzývám a prosím, abyste se zapojili pravidelnou modlitbou, kterou vám předkládám, za náš národ a jeho představitele. V dějinách spásy se mnohokrát ukázalo, že právě vnější a společenské problémy často způsobené odklonem k novému obrácení, věrnějšímu přilnutí k Bohu a k modlitbám plným důvěry, které Bůh vyslyšel. Bůh je připraven i dnes nás vyslyšet. Všem, kteří přijmou tuto výzvu, upřímně děkuji a každému ze srdce žehnám

+ arcibiskup Jan

Všemohoucí věčný Bože, na přímmluvu svatého Václava, dědice české země, přijmi naše prosby za ty, kteří nám vládnou: dej jim ducha moudrosti a prozíravosti; ať respektují Tvůj spravedlivý řád, hájí lidskou důstojnost a život každého člověka od početí až do přirozené smrti; ať podporují zdravou rodinu založenou na celoživotním věrném svazku muže a ženy; ať poctivě spravují svěřený majetek a svým jednáním dávají dobrý příklad celé společnosti; ať jsou zodpovědní vůči dalším generacím, probouzejí touhu po dětech a jejich dobré výchově. Nás pak naplňuj Svatým Duchem a veď ke svědomitosti, abychom svým životem přispívali ke šťastné budoucnosti národa a zodpovědně rozhodovali. O to prosíme skrze Krista, našeho Pána. Amen.